

**I EN TID SOM DENNA: VAD ÄR DET DÅ ATT
VARA MÄNNISKA OCH VARA KYRKA?**

**VI VILL VARA EN KYRKA SOM DELAR
BERÄTTELSE SOM GETT HOPP.**

**VI VILL VARA EN KYRKA SOM LYSSNAR
OCH DELAR ERFARENHETER MED ANDRA.**

**I EN TID NÄR ORO, FÖRVIRRING OCH
HANDLINGSFÖRLAMNING LÄGGS PÅ OSS
VILL VI FINNA SKÄL, MENING OCH MOD
ATT VÅGA HANDLA RIKTIGT I RÄTT TID.**

Som kristna är vi kallade att gestalta en framtid i den värld som Gud älskar. Det handlar inte om en specifik kyrka eller en viss teologisk beaktelse. Jesus talade om Guds rike och sände sina första lärjungar att bära vidare budskapet om Guds goda vilja.

I Bergspredikan i Bibeln talar Jesus om ljuset som lyser i mörkret: ”en stad uppe på ett berg kan inte döljas” (Matt 5:14). Hur vi hanterar den självbilden är avgörande för framtiden. Man ser staden, men vilken sorts stad är det man ser?

Kanske har kyrkans eld länge varit lägerelden: Vi samlas vid stranden i vår gemenskap och får minnen för livet.

En annan eld har varit nyingen: De stora stockarna brinner länge och håller värmen i vindskyddet. Stjärneliden är en bra eld om man vill koka mat för många. Pagodelden lyser upp i mörkret och syns långväga ifrån.

Vårdkasen var en signaleld som kommunicerade över långa avstånd. Den visade samtidigt på en vilja att göra motstånd när den förde budet om fara vidare, från Gräsö till Blekinge. I de gamla landslagarna var de föreskrivna.

Utifrån den tid vi nu lever i vill vi ställa frågan om hur vi blir mer sanna som kyrka. Vi öppnar upp med ambitionen att skapa mötesplatser utöver oss själva. Vi hoppas på en gräsrotsteologi, en praktik där vi gemensamt försöker se världen och oss själva på ett nytt sätt. Välkommen!